

епископи, които тогава още сж се намирали подъ църковната каноническа власт на римския папа, защото тогава древната апостолска българска църква въ Иллирия е влизала въ църковния диоцезъ на римската църква.

Византийцитѣ всѣкога сж се отнасяли враждебно къмъ българитѣ на Балканския полуостровъ. Въ 505 година, когато византийцитѣ сж завладѣли цѣлия Балкански полуостровъ, то първата тѣхна работа е била да заточатъ владѣлицитѣ на българитѣ: Домниона Софийски, Гайяна Нишки, Евангела Кюстендилски, Лаврантия Охридски и Алциса Неаполитански (Превезки). Въ 505 г. българитѣ отъ София и Кюстендилъ се повдигатъ подъ предводителството на Вателияна и ги освобождаватъ отъ заточението. (Кой е Климентъ Охридски? Критическо изследване отъ докторъ Цѣневъ, София 1915 г., стр. 27). Всичкитѣ тѣзи иллирийски български владѣйци, които сж били изпратени отъ Византийцитѣ на заточение въ 505 година, сж били тогава още подчинени подъ каноническата църковна власт на римския папа, който е владѣлъ тогава църковно цѣлата римска иллирийска префектура. Българскиятъ сердикийски епископъ Домнионъ е билъ погребенъ въ катедралната църква въ Сердика, св. София, въ гробницата подъ св. Олтаръ.

Знаменития византйски императоръ Юстинианъ Велики е произхождалъ отъ ославяненитѣ вече древни иллирийски българи и е билъ отъ Стара България въ Македония, отъ сегашното селце „Изтокъ“, което се намира на самия връхъ на Петрино планина и се вижда отъ гр. Охридъ на изтокъ. Като далновиденъ и генияленъ човѣкъ, който е искалъ да запази независими своитѣ единоплеменници въ църковно отношение отъ Римъ и Цариградъ, той се обосновалъ на древността и апостолското достоинство на древната българска апостолска църква въ Иллирия въ Стара България или Втора Македония, която е била основана отъ Св. апостола Павла и която е била първата християнска църква въ Европа (Деян. XVI гл.) и която е влизала въ църковния диоцезъ на римската църква въ първитѣ вѣкове на християнството, и по канонически църковенъ редъ, създалъ самостоятеленъ иллирийски архиепископатъ за църковното управление на неговитѣ единоплеменници — иллирийскитѣ ославянени вече въ негово време българи. Съ тази цель императоръ Юстинианъ Велики